

Fenyvesi Ottó

Trash talk

(fúj a szél vagy harangoznak)

errefelé szegények laknak.
ez itt a haszkovó.
a bolgár testvérvárosról kapta a nevét.
lakótelep, naná! mi más lenne?
igazi betonzsungel, innen messze van a belváros, a vár.
ide nem járnak a turisták.
fúj a szél vagy harangoznak – szokták mondani.
apámmal, anyámmal és a kutyával,
a családban ő az egyetlen fekete,
a harmadik emeleten.
a szobám ablakából szépen látszanak a 8 emeletes panelek.
a levegő jó, tiszta, de tényleg!
a konyhaablakból látszanak a bakony lankái.
idehallatszik a vonatfütyty.
a garázsokon túl volt az orosz laktanya, most lakópark.
a nagyszüleimet ismertem,
hat éve ímélezek.
hiszek abban, hogy nem vagyunk egyedül az univerzumban.
nem szeretem az uborkát,
allergiás vagyok a tejföldre,
hiszek a homeopátiában.
az ipari szakközépbe jártam, nem voltam jó tanuló.
sokfélét csináltam már,
ami épp adódott,
szobafestés, betonozás, tökömtudja.
mára rájöttem, a pénzért meg kell dolgozni.
van egy zenekarom, káosz kapitány,
néha fellépünk, erre-arra, főleg vidéken,
de a muzsika még a rezsire se futja.
megfigyeltem: vidéken is van egyfajta igényesség:
vetítés, kiállítás, jó rajzok, graffitik.
az emberek érdeklődnek a kultúra új törekvései iránt.
volt egy csajom, de már dobtam, mert folyton sikoltzott.
nagyon izgalmas, meg minden,

*de az öregek és a szomszédok kiborultak a sok sikolytól.
váltani kellett.
most van egy csendeske, csak akkor szól, ha kérdezem,
és a melle nem fér bele a tenyerembe.*

Szellem a fazékból

*Lassan alkonyul.
Veszprém felett az égen
vadludak húznak délre,
Topolya, Kavilló irányába:
gyászol az Arany-elefántyuk-társaság,
gyászol a kancellár fakánala;
gyászol a Tanyaszínház.
Egy szellem elillant a fazékból: (Tóth) Loon,
aki egy képregényhősről kapta a nevét.*

*Néhanapján a piac sarkán lévő
könyöklőben (fatehénben?)
futottunk össze, fröccsöt ivott,
éppen bevásárolt, túl volt
a kofákkal való diskuráláson.
Olykor képes volt a zágrábi piacra is
elmenni nyersanyagért:
adriai polipért, tintahalért,
sügérért, aranydurbincsért.
Máskor meg a csopaki
pálinkafesztiválra invitált,
nedűket kóstolni, zsúrizni.
Nem volt megállás.
Vagy késő éjszakai órán,
a füredi bornapokon tűnt fel,
kiselőadást tartott helyi borokról,
belebonyolódunk pálinkákba,
eperfahordókba, étkekbe,
tárkonyos levesekbe, szármákba.*

*Egy szellem elillant a fazékból: (Tóth) Loon.
Ő beszélgetett velem az ötvenedik
születésnap bulimon. Közönség előtt,
nyilvánosan. Kis Sanyi filmre is vette:
Road Movie a lá Kokszt.
Máskor meg régi kazettás*

*magnószalagokat digitalizáltunk,
régi irodalmi műsort a Kossuth-klubból:
Columbo mondta verseim
(magyar hangja: Szabó Gyula),
meg Béres Ilona, Végvári Tamás.
A zajok lágyan és vidáman
összekoccantak, és elvesztek a fellegekben.*

*Folyik az idő a múltból a jelenbe.
Néha ki-kimaradunk belőle.
Azt súgják: nagyon nem jó,
ha valaki gyakran visszajárogat a múltba,
összekakukkol mindent.
Nincs megállás: rohanunk,
nem fog rajtunk az idő.
Lefagyott aranydurbincsök,
elhagytuk az utolsó tehervonatot,
hibátlan összevisszaság.
Lassan alkonyul.
Veszprém felett az égen
áthathatatlan cirrokumuluszok,
vadludak húznak délre.
Brassai Z. kómában fekszik az intenzíven,
Dormán Laci meg süti a kenyeret
a klotildligeti gyülekezeti úroacsorájára,
és Loonnak, aki a vadludakkal
a mennybe szállt.*

(2018. október)